

Αλεξανδρουπόλεως Άνθιμος: Η Ορθοδοξία ψάχνει τον Θεό στα πρόσωπα των συνανθρώπων μας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αλεξανδρουπόλεως

Την Α΄ Κυριακή των Νηστειών της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, την Κυριακή της Ορθοδοξίας 1 Μαρτίου 2026, η Εκκλησία μας εόρτασε την Ανάμνηση της Αναστηλώσεως των Αγίων και Ιερών Εικόνων.

Ο κεντρικός εορτασμός της εορτής πραγματοποιήθηκε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Νικολάου Αλεξανδρουπόλεως, όπου ο Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος χοροστάτησε στον όρθρο και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία του Μ. Βασιλείου παρουσία των τοπικών αρχόντων της πόλεως και πλήθους πιστών. Μάλιστα ο βουλευτής Έβρου κ. Αναστάσιος Δημοσχάκης

ανέγνωσε το «Πιστεύω» και ο Περιφερειάρχης Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης κ. Χριστόδουλος Τοψίδης το «Πάτερ ημών». Να σημειωθεί, επίσης, ότι λίγο πριν την έναρξη της Θείας Λειτουργίας διανεμήθηκε στο εκκλησίασμα φυλλάδιο με το πρωτότυπο και το μεταφρασμένο κείμενο της Ακολουθίας του Μ. Βασιλείου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Άνθιμος στάθηκε στο πόσο σημαντική είναι για την Εκκλησία μας η σημερινή ημέρα της αναστήλωσης των εικόνων, που έγινε το 843 μ. Χ. από την Αυτοκράτειρα Αγία Θεοδώρα και τον ανήλικο γιο της Μιχαήλ.

Κάνοντας μία ιστορική αναδρομή πώς ο άνθρωπος τόσο στην Παλαιά Διαθήκη όσο και στην αρχαία Ελλάδα, έψαχναν να βρουν και να πιστέψουν στον Θεό ή στο θείο, ο Ποιμενάρχης επεσήμανε ότι «η ορθοδοξία μας δεν θα ζητά το Θεό ψηλά αλλά ψάχνει να τον δει κατάματα στα πρόσωπα των συνανθρώπων μας» και συνέχισε υπογραμμίζοντας: «Αυτή η προσπάθεια είναι πολύ δύσκολη, γιατί συνήθως θεωρούμε ότι οι άλλοι άνθρωποι είναι δύσκολοι, δύστροποι, κακοί, περίεργοι, απαιτητικοί, και βέβαια πάντοτε εξαιρούμε τον εαυτό μας: Εγώ οπωσδήποτε είμαι ο καλύτερος απ' όλους. Χρειάζεται, λοιπόν, να συμμαριستούμε την ανθρώπινη φύση μας και να ακούμε ότι ο ένας νιώθει τον άλλον ως αδερφό. Στα ίδια λάθη είμαστε όλοι, τις ίδιες αμαρτίες κάνουμε όλοι άλλος στη σκέψη άλλος στην πράξη. Για τον Θεό οι αμαρτίες διαπράττονται μέσα στο μυαλό του ανθρώπου. Κι όταν η εκκλησία μιλάει για πρόσωπο, ξέρετε τι θέλει να πει ; το άτομο όταν συναντά το πνεύμα του Θεού τότε γίνεται πρόσωπο. Γίνεται δηλαδή μοναδική και ανεπανάληπτη προσωπικότητα για την οποία ο Χριστός πέθανε. Ο Χριστός βεβαιώνει ότι πέθανε για τον καθένα από εμάς και περισσότερο για τους πιο αμαρτωλούς. Άρα, λοιπόν, καταλαβαίνετε πόσο η ορθόδοξη πίστη μας πιέζει να αναγνωρίσουμε την αξία του συνανθρώπου μας».

Κατόπιν αναφερόμενος στις διαφορές που έχει η Ορθοδοξία με άλλες Θρησκείες και δόγματα, στάθηκε στο θέμα της έλλειψης εικόνων στον ιουδαισμό, στο Ισλάμ αλλά και στους προτεστάντες, τόνισε ότι η ορθόδοξη χριστιανική βιοτή μας τιμά τον άνθρωπο και ο λόγος του Μητροπολίτη έγινε απόλυτα επίκαιρος, μετά και τις πρόσφατες πολεμικές εξελίξεις: «Τιμά η Ορθοδοξία μας τον άνθρωπο, ο οποίος από χθες, και πάντοτε, παίζεται τελικά στα ζάρια των πλουσίων όταν κάθονται στα τραπέζια τους να μοιράσουν τα συμφέροντά τους. Και βέβαια τα εμφανίζουν σαν ιδέες καλές περί ελευθερίας περί ισότητας και δικαιοσύνης. Μία Δύση που πάντοτε αγωνιζόταν για τα συμφέροντά της και να αρπάξει από την Ανατολή.

Και έτσι χτυπάει μία χώρα ανάληκτη, που λόγω της θρησκείας της, μέχρι πριν ένα μήνα δεν διστασε να σκοτώσει χιλιάδες ανθρώπους που τόλμησαν να διεκδικήσουν μία καλύτερη ζωή με περισσότερες ελευθερίες. Ανάμεσα στις δυο αυτές παρανοήσεις, παράνοιες και σχιζοφρένειες κρύβεται ο δικός μας λόγος. Και για αυτό Χρειάζεται εξ' άπαντος να γίνει δυνατός, ώστε να ζήσει ο κόσμος. Ένας

κόσμος που όταν μάθει ότι η ορθόδοξη χριστιανική πίστη δεν αναφέρεται στον θεό, αλλά κοιτά να ανασύρει την προσωπικότητα του ανθρώπου πεσμένη τσαλακωμένη λασπωμένη να την ανεβάσει ψηλά για να γίνει αυτό που λέει ο Χριστός: «χαρά γίνεται στον ουρανό πανηγύρι μεγάλο» γιορτάζει ο ουρανός και οι δυνάμεις που κατοικούν εκεί όταν ένας άνθρωπος αμαρτωλός αποφασίζει να μετανοήσει και να γίνει έστω τόσο δα καλύτερος».

Και κατέληξε ο κ. Άνθιμος: «Καταλαβαίνετε λοιπόν το ρόλο της Ορθοδοξίας που πρέπει να τον διατρανώσουμε και να επιμείνουμε στην αξία της εικόνας, όταν ο άνθρωπος μπορεί να ζωγραφίσει τον Θεό, τον Χριστό, την Παναγία, τους Αγίους, τότε σημαίνει πως όλοι αυτοί γύρω μας ζωγραφισμένοι έχουν τεράστια αξία. Γι αυτό να μην ξεχνάμε ποτέ ότι οι άγιοι μας ήταν χειρότεροι από εμάς. Κι όμως η εκκλησία δεν εξετάζει αυτοί που ήταν αλλά αυτό που έγιναν. Κι ας έπεσαν χαμηλά, δεν πειράζει, σημασία έχει ότι σηκώθηκαν. Κατάλαβαν πολλά πράγματα και μπόρεσαν να δουν τη ζωή τους σε απόσταση και η εκκλησία τους τοποθέτησε ως παραδείγματα για να τους βλέπουμε και να παραδειγματιζόμαστε σήμερα».

Πριν το τέλος της Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε, εντός του Ιερού Ναού, η λιτάνευση των Ιερών Εικόνων από τους πιστούς. Στο βόρειο, στο δυτικό και στο νότιο μέρος του ναού πραγματοποιήθηκαν οι τρεις στάσεις όπου το εκκλησίασμα εκφώνησε το Σύμβολο της Πίστεως σε τρία μέρη αντιστοίχως. Τέλος, η λιτανεία κατέληξε στην Ωραία Πύλη, όπου ο Μητροπολίτης μας ανέγνωσε το Συνοδικό που προβλέπει το τυπικό και οι ψάλτες έψαλλαν το Μέγα Προκείμενο "Τίς Θεός Μέγας".

Γιάννης Ναλμπάντης